

jeg forstår igen, at det er sådan en, man i givet fald skal have.

Jeg synes, det er en skam, at en række af de borgerlige partier tilsyneladende ikke viser det nødvendige ansvar at stå bag denne her undersøgelse, så man kunne få en bred tilslutning til en undersøgelse, som man på lignende måde har haft både i Norge og Sverige.

Men når det er sagt, vil jeg gerne sige, at jeg selv synes, det er en god dag for folkestyret, når der er partier, der viser det nødvendige mod.

Så skal jeg bare for en ordens skyld af hensyn til de sidste detaljer i forslaget bede om, at forslaget går til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan meddele, at Venstre vil undlade at stemme til ændringsforslagene. Vi ønsker herved at tilkendegive, at vi ikke ønsker at have lod eller del i den undersøgelse, som vi finder er et misfoster. Som den nu er formuleret, har den jo også indbygget konfliktstof, og vi tror i øvrigt, det kan blive svært at finde nogle medlemmer til denne kommission, som er uvildig, al den stund man ikke har måttet have en holdning, som man har udtalt sig offentligt om, hvis man vil med i den undersøgelseskommission.

Om arbejdet i øvrigt vil jeg henvise til, hvad jeg også sagde generelt om lovkvallitet. Det er ganske enkelt for dårligt, at man fra Justitsministeriets side skal være 3-4-5 måneder om at besvare spørgsmål i forslag, man selv så brændende har ønsket sig og allerede annoncerede i august.

Når vi stemmer imod det samlede lovforslag, er det jo, som det var i august, som det var i september og oktober og har været hele tiden, fordi vi ikke ønsker dette lovforslag. Vi ønsker ikke denne retlige undersøgelse. Det vidste ministeren allerede, jeg tror den 26. august, og ved at fremsætte forslaget valgte ministeren side. Det er ministerens ret, men så nytter det ikke noget at komme og være fornærmet nu. Ministeren valgte venstrefløjen som sine allierede. Det var det parlamentariske grundlag. Undersøgelsen bliver derefter. Det bliver venstrefløjens undersøgelse.

Ministeren havde mange gode argumenter for et år siden for, at vi ikke skulle have en undersøgelse. De argumenter og kendsgerninger er stadig til stede. Folk er døde. Papirerne er makuleret. Det hele bliver et rod. Man forhindrer Wandler Pedersen-udvalget i at arbejde

videre med det, jeg ellers troede vi var enige om alle sammen, nemlig en PET-lov.

Så har jeg bemærket i pressen, at justitsministeren har forsøgt sådan udadtil at lade som om – og jeg forstod det også på hr. Buksti nu – at vi skulle have skiftet mening undervejs. Nej, vi har hele tiden haft præcis den samme holdning til det lovforslag, som vi har i dag, nemlig at vi er lodret imod det lovforslag, og det har været det, vi under de møder, som ministeren har indkaldt til, bestandig har sagt. Vi vil ikke have det lovforslag, hvor man nærmest sætter politiet under tiltale, uden at der er de fornødne retsgarantier, samtidig med at venstrefløjens aktivister kan komme og gå, som det passer dem, komme med håndplukkede dokumenter, som det passer dem, i det, man kalder en historisk undersøgelse. Det bliver en undersøgelse med halve sandheder.

Så må jeg sige, at jeg i de sidste dage har oplevet noget meget mærkværdigt i Retsudvalget. Efter at der nu har kunnet stilles spørgsmål i 5-6 måneder, planter justitsministeren selv et spørgsmål i Retsudvalget om, at der nu skal gives svar på, hvem man har ladet sig rådføre af, da man traf beslutning om undersøgelsen. Man har pudsigt nok ladet sig rådføre af en højesteretsdommer, der nu skal holde for og bringes ind i arbejdet. Det er en meget mærkværdig fremgangsmåde først selv at plante et spørgsmål – jeg kan godt huske, at sådan noget er sket tidligere – og derefter altså på den måde offentligt tilkendegive en højesteretsdommers forhåndstilkendegivelse i en sag, hvor der skal nedsættes en kommission. Det er altså nogle år siden, man har set noget lignende, og jeg må tage stærkt afstand fra, at man i den grad bruger en højesteretsdommer til nu at øve pres i sagen.

Som sagt, denne undersøgelse bliver de halve sandheders undersøgelse. Man har forsøgt at få det til at se ud, som om man har imødekommet en masse ønsker fra Venstres side om en historisk undersøgelse. Det er jo ikke det, der er tale om. Det er tale om en retlig undersøgelse, hvor historikere skal foretage retlige vurderinger, og så er der altså nogle venstrefløjsaktivister, og hvis der skulle være nogle tidligere landsforrædere, der vil udtale sig, så kan de komme og gå, som de vil. Det er jo ikke en historisk undersøgelse. Det er nogle partsindlæg. Det er ganske smart lavet af venstrefløjen, som jeg også bemærker ikke ønsker nogen undersøgelse af ar-